

**Antoninus Diana Panormitanus, Clericus Regularis, Doctor
Celeberrimus, Coram S. D. N. Alexandro VII. Episcoporum
Examinator, & Sancti Officij Regni Siciliae Consultor,
Coordinatus, Seu Omnes ...**

Diana, Antonino

Lugduni, M. DC. LXXX.

133. An in peccato sodomiae teneatur quis exprimere in confessione, an fuerint agens, vel patiens, vel gradus cognationis carnalis? Et an peccata omnia contra naturam sint unius speciei infirmæ, & non ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76393](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76393)

De Circumstant. aggrau. Ref. CXXXI. & c. 409

chare filios, quos plurimum Ecclesie profuturos sperant: quia talis castratio est intrinsece mala, cum nemo sit dominus membrorum suorum; & mala non sunt facienda, vt inde eueniant bona: & varia animae pericula hinc consequi solent, cum tales ardentissime libidine inflammantur, & ad concubitum impatientissime feruntur: & bonum illud, vt suauis canant in Ecclesijs, tanti momenti non est; vt ob id res a natura per se tam aliena suscipiatur; nec pro salute spirituali, aut periculo animae vitando id licitum esse constat: non est ergo audiendus Salonius.

infima, & non subalterna? Ex part. 3. tract. 4. Ref. 158. alijs 159.

RESOL. CXXXI.

An quis contra naturam peccauit cum mare, vel femina, vel cum bestia diuersae speciei, debeat explicare circumstantiam maris, vel feminae, aut bestiae iunius, vel alterius generis? Ex part. 1. tractat. 7. Resolut. 2.

§. 1. Respondeo negatiue, ex doctrina Caietani quaest. 3. de confess. & aliorum: quia species illae specialissimae, quae solum differunt in genere entis, & naturae, & non in genere moris, & malitiae, non sunt confitendae: sicut est diuinitas per terram, per aquam, per aerem; item, peccatum aequale in potu, vel esu carnis, vel aliarum rerum: item, fornum auri, panni, argenti, &c. non dicunt nisi vniam deformitatem formalem in genere moris: & propterea, neque istae species specialissimae, neque circumstantiae materiales ex parte entis sunt necessario confitendae. Eodem modo dicimus de peccato contra naturam, non esse necesse confiteri circumstantiam maris, vel feminae vnus, aut alterius generis bestiae: sed sufficit dicere: Peccauit in sodomia toties: in bestialitate quater, &c. Et ita publice docuit, hic Panotmi, quidam Theologus Societatis Iesv, licet Tannerus (quod mihi magis placet) contrarium doceat, quoad sodomiam in 2. tom. 3. disp. 3. quaest. 3. punct. 6. num. 146. & ante illum Zanard. in diuers. part. 1. praecip. 6. c. 9.

RESOL. CXXXII.

An quis in confessione teneatur explicare, si sodomia fuerit commissa cum masculo, vel cum femina? Et quid, si circumstantiam feminae vellet aperire propter reservationem, ne videretur incidisse in casum Sodomitae reservationum? Ex part. 8. tractat. 7. & Misc. Ref. 86.

§. 1. Affirmatiue respondet Bonacina de Matr. q. 4. punct. 11. n. 7. sed mihi magis placet opinio negatiua, quam nouissime docet Mazuch. tract. de cas. refer. disp. 2. c. 22. diff. 1. n. 24. licet enim concubitus iste cum femina non sit proprie Sodomia, vt alibi satis docui, tamen cum ad sodomiam reducatur, idcirco satisfacet poenitens dicendo: Peccauit contra naturam; nisi verò circumstantiam feminae vellet aperire propter reservationem, ne videretur incidisse in casum sodomitae reservationum.

RESOL. CXXXIII.

An in peccato Sodomia teneatur quis exprimere in confessione, an fuerit agens, vel patiens, vel gradus cognationis carnalis? Et an peccata omnia contra naturam sint vnus speciei? Tom. I.

§. 1. Resolutionem horum dubiorum apud paucos inuenies, quae tamen, faxis Deus, vt fa- plus in praxi non occurrant. Et ad primum negatiue respondet noster Pater Alphensius de Leone in tract. de officio, & potestate confessarii, part. 1. recollect. 9. num. 216. & 218. vbi sic ait: Ego dicerem, saluo meliori iudicio, non esse necessario exprimendum an fuerit agens, vel patiens, quia tale peccatum est eiusdem speciei, & ideo quia magis graue est peccatum agentis, quam patientis, ideoque maiori poena punitur, non autem sequitur esse diuersae speciei, cum magis, & minus non variant speciem. Ita ille. Si quis ergo verecundiam haberet confitendi, se in actu sodomitico fuisse patientem, sufficit vt dicat: Toties sodomiam exercui.

2. Ad secundum dubium supradictus auctor ibid. num. 224. etiam negatiue respondet, docet enim copulam sodomiticam inter cognatos mutare speciem, quando illi inuicem sunt tales in linea recta; in linea verò transuersali, circumstantiam aggrauantem; non esse tamen in vtroque casu gradum cognationis carnalis exprimendum, quia in incestu probabile est nullum gradum mutare speciem, & in tali copula non committetur caro, nec contrahitur affinitas; sed de hoc dubio etiam alibi a nobis actum est.

3. Notandum est etiam hic obiter cum Filiucio tom. 2. tract. 30. cap. 7. num. 1. & alijs, probabile esse quoddam peccata omnia contra naturam sint vnus speciei infimae, & non subalternae; licet contraria opinio sit magis probabilis.

RESOL. CXXXIV.

An in peccato Sodomia patiens teneatur explicare se fuisse patientem? Ex part. 6. tr. 6. & Misc. 1. Ref. 36.

§. 1. Affirmatiua sententiam docet Pater Lugo de Sacrament. Poenitent. disputat. 16. sect. 5. num. 1. & num. 243. quia ex parte agentis interuenit pollutio propria, quae non interuenit ex parte patientis: diuersum autem peccatum specie est, voluntarie pollutui, vel solum cooperari pollutioni alterius: aliud enim est cohibere delectationem propriam illicitam, & aliud non procurare alienam. Et quamuis etiam ipse patiens habeat aliquo modo tactum impudicum, & delectationem turpem (quod tamen non videtur quoad delectationem vniuersaliter verum) negari tamen non potest pollutionem ipsam diuersam malitiam explicandam afferre supra simplicem tactum impudicum: qui enim sine intentione aut periculo pollutionis tangeret, propter turpem solum delectationem tactus, non contrahit malitiam, quam contrahit, qui ex intentione pollutionis id facit. Vnde iste debet explicare peccatum pollutionis quam procurauit & habuit. Ergo de primo ad vltimum in peccato Sodomitico agens debet explicare circumstantiam illam propter malitiam specie diuersam, quam assert. Ita Lugo. Vbi obseruat, quod ego videor sententiam negatiuam approbare in part. tert. tractat. 4. resolut. 159.

2. Sed hanc sententiam Romae approbatam esse mihi constat à doctissimo Patre Nicolao Riccardi Magistro sacri Palatii Apostolici: interrogatus enim de hoc casu negatiue respondit. Et hanc opinionem tenet nouissime Zambellus in Reper. Mor. ver. Absolutio, num. 43. Lupus de casibus refer. part. 2. cas. 10.

M m n. 22.

Sup. hoc in tribus Ref. 1. seqq. & inf. 3. in Ref. 163. Quare secundo & sup. in Ref. 128. in fine, & in to. 2. tr. 6. Ref. 114. Nota vero, & seq.

Alibi infra in Ref. 137. & c. Sup. hoc melius, & magis late in to. 8. tr. 6. Ref. 10. §. 1. & in alij eius nor. & infra in Ref. 135. §. 1. post mediu, veris. Demas.

Sup. hoc in Ref. praeterita § 1. & infra in duabus Ref. seqq. & in Ref. 163. §. Quare secundo & sup. in Ref. 128. in fine, & in to. 2. tr. 6. Ref. 214 à §. Nota vero.

Quae hic est Ref. antecedens.